

Говор предсједавајућег Дома народа Парламентарне скупштине БиХ Огњена Тадића на Глобалној конференцији Парламентарне мреже Свјетске банке и ММФ-а

Вашингтон, 11. април 2016.

"Уважени организатори, поштоване колеге, даме и господо,

Учествујемо у још једној међународној конференцији од које се очекује размјена мишљења о стању наше цивилизације, а у вези са егзистенцијално значајним питањима развоја, запошљавања, здравља, климатских промјена, равноправности полова и ефикасном финансијском сектору.

Долазим из земље која се налази у Европи, на Медитерану, земље која по свом становништву улази у састав словенског свијета, али је то становништво сврстано у три народа и дио је православног и католичког и муслиманског свијета. Не тако давно преживјели смо тежак грађански рат настао у процесу распада Југославије, па још увијек бројимо жртве, прогонимо одговорне и лијечимо ране. Ипак, важно је да знате, да је на снази ефикасан мировни споразум који је настао уз међународну подршку, и који је база одрживог мира и политичке стабилности. С обзиром на политичке односе које одржавамо, за нас се може рећи да смо демократско друштво у развоју. Имамо стабилне односе за НАТО-ом, Руском федерацијом и исламским земљама. Стратешки смо заинтересовани за прикључење Европској унији, као и све земље наше регије.

Земља је богата природним и људским ресурсима и налази се на идеалном дијелу планете који погодује развоју економије и свих трговинских облика. Ипак, имамо економске проблеме. Разлози за те проблеме углавном су настали у процесу транзиције из социјалистичког у капиталистичко друштво, у процесу трансформације капитала из државног у приватни, у директним и индиректним ратним штетама, у корупцији против које се боримо, као и у вишедеценијском лошем економском планирању и управљању. Потрошили смо много новца, нашег и из кредитних извора, у циљу да унаприједимо услове пословања, али морам признати да нисмо задовољни степеном развоја и квалитетом живота. Те

категорије могу бити неупоредиво боље него што су данас. Непрестано тражимо рјешења за унапређење економског стања. Оријентисани смо тако да усвајамо стандарде Европске уније и надамо се да ће нам то помоћи. У протеклих тридесет година скоро све наше владе биле су реформске. Различитим реформама у свим областима редистрибуишемо новац и друге ресурсе, надајући се та ће такве промјене учинити наш систем ефикаснијим и продуктивнијим. Овдје као позитиван примјер посебно морам навести реформу фискалног система која је унаприједила економске односе, стабилизовала буџетске приходе и смањила корупцију.

Суочени са унутрашњим различитостима више пута смо преиспитивали и уставну структуру земље да би провјерили да ли је она одговорна за неке економске проблеме, али смо установили да је постојећа структура заправо услов мира и политичке стабилности што је у свакој земљи основни услов за рјешење свих осталих проблема. Трудимо се да преиспитамо и наш начин живота. Чињеница је, као и код других медитеранских земаља, да би били конкурентнији и живјели много боље када бисмо знали како да искористимо све оно за шта смо наш новац већ потрошили. Примјера ради, били бисмо здравије друштво када би наши ученици учили онолико колико им омогућавају улагања у образовни систем, када бисмо сви заједно били здрави, нахрањени и чисти онолико колико нам омогућавају природни услови у којима живимо, када бисмо истински и вриједно радили онолико колико нам траје радно вријеме, када би на бази равноправности мушкараца и жена градили друштво у коме половина становника не живи у неком облику подчињености или у страху, на послетку када бисмо престали да се мрзимо због вјерских различитости. То нас не би ништа коштало, за то нам не треба додатни новац, а били бисмо образованији, здравији, богатији и срећнији јер бисмо неупоредиво мање страховали за нашу безбједност.

Дакле, одговор се јасно показује. За наш напредак неопходан је друштвени ред, много више ефикасног рада и продуктивно поступање са природним и друштвеним ресурсима који нам стоје на располагању, а који су огромни и веома квалитетни. Немамо право на задовољство прије него што унаприједимо нашу економију и у што већој мјери запослимо наше становништво.

Поштоване колеге,

Био је ово кратак извјештај о стању у једној малој земљи која има мање од четири милиона становника, и која је на нашу срећу од прије петнаест година престала бити једна од истакнутијих свјетских тема. Позивам вас да нас посјетите и да се сами увјерите да имамо потенцијал и огромну жељу да заједно са свим инвеститорима стварамо нове економске вриједности.
Добродошли и хвала вам за пажњу."